

KRALJEVINA SRBA, HRVATA I SLOVENACA

UPRAVA ZA ZAŠTITU

KLASA 40 (3)

INDUSTRIJSKE SVOJINE

IZDAN 1. AVGUSTA 1923.

PATENTNI SPIS BR. 1161.

Firma Lohmann-Metall, G. m. b. H. Neuköln, Nemačka.

Način za oduzimanje ugljenika iz metala, koji imaju visoku temperaturu topljenja.
Prijava od 30. septembra 1921. Važi od 1. januara 1923.

Pravo prvenstva od 13. januara 1919. (Nemačka).

Ovaj pronalazak odnosi se na način za oduzimanje ugljenika iz metala, koji imaju visoku temperaturu topljenja, kao volfram, uran i tome slični koji pri procesu topljenja u ugljenom sudu, prime u sebe ugljenik.

Oduzimanje ugljenika može se prema današnjem stanju tehnike izvesti samo takozvanim temperiranjem, ali to ne može da uspe kod metala, koji imaju visoku temperaturu topljenja, pošto obloge, koje sadrže kiseonik, koje su upotrebljene za temperiranje, podnose samo niske temperature, a pri visokim se temperaturama jako stvrdnu i onda ne oduzimaju ugljenik na način, koji se može opaziti pri temperiranju željeza, nego doprinose na neku novu oksidaciju materijala, koji se preradjuje.

Ovaj se način osniva na uverenju da ugljenik iz metala, koji se topi pri visokoj temperaturi kao volfram, uran i tome slično izlazi u gasnom obliku, kad se komadi, koji treba da se prerade podvrgnu nekom zagrevanju do same tačke topljenja tih metala.

Volframski metal se topi na pr. kod 2.900 step. pravo izlaženje ugljenika može se opaziti već pri prosečno 2.300—2.400 stepeni, a da ne nastaju oksidirajuće reagencije, kao oksidi, kiseonik i tome slično.

Ovaj se način izvodi tako, da se komadi, koji treba da se prerade, zagreju u nekoj peći proizvolju konstrukcije do same tačke topljenja ili u vakumu ili se kroz prostor zagrevanja sprovede neka gasna struja,

koji gas ne sadrži ugljenika i oduzima ugljenik iz prostora za topljenje koji izlazi iz komada, koji se preradjuju.

Već su opisani načini, po kojima se takvi metali, koji se tope pri visokoj temperaturi kao što je volfram, uran i tome slično, podvrgnu zagrevanju u vakumu. Ali ovi poznati načini imali su tu cilj da se iz oksida ili sulfida napravi regulinski metal a ovim se načinom izvodi oduzimanje ugljenika, koji se nalazi u već izlivenom stanju tj. u regulinskom stanju.

Protivno tome služili su do sad poznati načini zato da se odvoji kiseonik i sumpor, koji izlaze iz oksida i sulfida, koji treba da se prerade i da se izradi regulinski metal. Ali ovaj novi način se osniva na sasvim novo uverenje da metal, koji je već saliven može da ispušta ugljenik bez upotrebe sredstva za oksidaciju, samo zagrevanjem do same tačke topljenja tog metala.

Patentni zahtevi:

Način za oduzimanje ugljenika iz metala, koji imaju visoku temperaturu topljenja kao što je volfram, uran i tome slično, naznačen time, što se metal, koji sadrži ugljenik zagreje na visoku temperaturu u nekom sudu, koji ne propušta vazduh, i u tom sudu, proizvodi se usisavanjem vakum ili pored metala, koji sadrže ugljenik prolaze za vreme zagrevanja gasovi, koji se spajaju sa ugljenikom, koji gasovi oduzimaju ovom metalu ugljenik, pre nego što se taj metal topi.

